

Sygn. akt II AKa 256/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 grudnia 2019 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSA Andrzej Mania

Sędziowie: SA Piotr Brodniak

SA Stanisław Kucharczyk (spr.)

Protokolant: st. sekr. sądowy Karolina Pajewska

przy udziale prokuratora Prokuratury Rejonowej Szczecin – Prawobrzeże w Szczecinie del. do Prokuratury Okręgowej w Szczecinie Łukasza Błogowskiego

po rozpoznaniu w dniu 12 grudnia 2019 r. sprawy

S. D., S. S., P. B., A. D. (1), Z. W.

oskarżonych z art. 299 § 1 kk i inne

na skutek apelacji wniesionych przez prokuratora oraz obrońców oskarżonych: A. D. (1) i Z. W.

od wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie

z dnia 27 czerwca 2019 r. sygn. akt III K 344/18

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. N. (1) i adw. R. W. po 738 (siedemset trzydzieści osiem) złotych z VAT, tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej odpowiednio oskarżonym: A. D. (1) i Z. W. z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

III. zwalnia oskarżonych od wydatków postępowania odwoławczego i opłaty.

SSA Stanisław Kucharczyk SSA Andrzej Mania SSA Piotr Brodniak

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 256/19
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 27 czerwca 2019 roku w sprawie III K 344/18

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia**1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.	A. D. (1)	Czyny przypisane oskarżonemu w punkcie 4 A i B części dyspozytywnej wyroku	Tak jak Sąd pierwszej instancji	Tak jak Sąd pierwszej instancji
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.	A. D. (1)	Czyny przypisane oskarżonemu w punkcie 4 A i B części dyspozytywnej wyroku	Tak jak Sąd pierwszej instancji	Tak jak Sąd pierwszej instancji

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów

Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwiąże o powodach uznania dowodu
	Tak jak Sąd pierwszej instancji	Ocena dowodów przedstawiona przez Sąd Okręgowy nie budzi wątpliwości, dlatego Sąd Apelacyjny w pełni ją podziela

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiąże o powodach nieuwzględnienia dowodu
	Tak jak Sąd pierwszej instancji	Ocena dowodów przedstawiona przez Sąd Okręgowy nie budzi wątpliwości, dlatego Sąd Apelacyjny w pełni ją podziela

. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
3.1.	Obrazy prawa materialnego, tj. art. 299§1 kk	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Sam skarżący zauważa, iż czyn z art. 299§1 kk może być		

popelniony umyślnie, a więc tak z zamiarem bezpośrednim, jak i ewentualnym. Zgodzić się należy z obrońcą, iż konieczne jest dowiedzenie przewidywalności możliwości popelnienia czynu zabronionego i godzenie się na to, ale, jak wykazano to niżej w punkcie 3.2, istnieją podstawy do przyjęcia, że oskarżony przewidywał i godził się na takie działania i następstwa, jakie mu przypisano.

Zauważyć należy, odnośnie przewidywalności, iż sprawca czynu z art. 299 § 1 kk nie musi znać prawnej kwalifikacji czynu zabronionego, z którego pochodzą "brudne pieniądze". Wystarczająca jest świadomość, że stanowią one czyny, za które grozi odpowiedzialność karnosądowa. I niewątpliwie, na podstawie okoliczności omówionych niżej w punkcie 3.2, oskarżony taką świadomość miał. Bo na to wskazują wprost okoliczności otwierania rachunków, wypłata z jednego z nich 46 000 zł, czy podejmowane działania związane z zamykaniem rachunku i usłyszane przy tym informacje zrelacjonowane w wyjaśnieniach. Jak zauważa się w piśmiennictwie (np. Włodzimierz Wróbel, w: Komentarz do art. 299 Kodeksu karnego, Stan prawny: 2016.02.13 Lex Omega) dla realizacji znamion z art. 299 kk nie jest konieczne działanie w celu wprowadzenia "brudnych pieniędzy" do legalnego obrotu. Odpowiedzialności karnej podlega więc także sprawca, który ukrywa pieniądze lub je przyjmuje także w innym celu (np. osiągnięcia korzyści majątkowej). I w takim też celu otwierał rachunki A. D. (1). Zauważyć należy, iż SA w Katowicach w wyroku z dnia 9 marca 2018 r. II AKa

36/18 LEX nr 249023 w stanie faktycznym, w którym oskarżona m.in. rachunek udostępniła, mając świadomość w jakim celu zostanie on wykorzystany i była za to działanie wynagradzana, przyjął, że wyczerpała także znamiona przestępstwa z art. 299 § 1 k.k.. Obrońca stara się wykazać, iż oskarżony działał w dobrej wierze. Trudno jednak przyjąć, iż błąd co do nielegalności środków wystąpił przy istnieniu u oskarżonego dobrej wiary, skoro dobrej wierze przeczą jednoznacznie okoliczności związane ze współpracą oskarżonego przy zakładaniu rachunków, przy wypłacie środków z jednego z nich, próbach zamknięcia jednego z kont. Jak zauważył to SA w Szczecinie w wyroku z dnia 28 lutego 2013 r. II AKa 17/13 Legalis: „Gdy błędu co do okoliczności stanowiącej znamię modyfikujące nie da się uznać za usprawiedliwiony, to sprawca odpowiada za przestępstwo”. I tak w przypadku oskarżonego jest. Sąd Apelacyjny w Szczecinie w uzasadnieniu przywołanego wyroku zauważył również - i te uwagi przystają do okoliczności niniejszej sprawy że zaistniały tam podstawy do przypisania sprawcy działania z zamiarem ewentualnym. U oskarżonego również występują zachowania nie tylko aktywne, ale i polegające na obojętności wobec tego, jakie czynności na rachunkach podejmowały inne osoby. Wskazana obojętność, ale i niewątpliwa aktywność przy zakładaniu rachunków, wypłata środków z jednego z nich, w kontekście istoty przestępstwa z art. 299 § 1 kk i istoty zamiaru - wskazują na jego postać wynikową. Bowiem, według jednej z koncepcji wyjaśniającej istotę zamiaru ewentualnego, a

mianowicie teorii "obojętności woli" W. Woltera, w: Nauka o przestępstwie, W - wa 1973 s.127, przejętej, choć w zmienionej nieco postaci przez ustawodawcę do KK z 1997 r. (teoria obiektywnej manifestacji połączona z teorią prawdopodobieństwa) - istota zamiaru ewentualnego polega właśnie na tym, że sprawca ani chce popełnić czyn zabroniony, ani chce, aby czyn zabroniony nie został popełniony. Dodać trzeba, iż zamiar wynikowy nigdy nie występuje samodzielnie, lecz zawsze obok innego zamiaru, którym może być objęte popełnienie innego czynu zabronionego bądź niekoniecznie, gdyż zachowanie objęte innym zamiarem może też nie być karalne. W przypadku oskarżonego tym innym celem podjętego działania niewątpliwie było zarobienie pieniędzy - osiągnięcie korzyści majątkowej, które przecież z założenia nie jest karalne, jednakże, podejmując takie kroki oskarżony zamiarem wynikowym obejmował pranie brudnych pieniędzy.

Dodać trzeba, iż przestępstwo określone w art. 299 § 1 kk jest przestępstwem formalnym z narażenia. Do jego dokonania wystarczy, że określone w tym przepisie działania mogą udaremnić lub znacznie utrudnić stwierdzenie przestępnego pochodzenia albo miejsca umieszczenia (ukrycia) przedmiotów lub wartości majątkowych pochodzących z czynu zabronionego, a tym samym ich wykrycie, dokonanie zajęcia albo orzeczenie przepadku. Niewątpliwie ujęte w opisach czynów działania oskarżonego oraz wypłata środków czy próby zamknięcia rachunku wskazują na to, iż taką ewentualność musiał brać pod uwagę, bo ona jest

oczywista, nawet dla osób o takich przymiotach, jakimi charakteryzuje się oskarżony.		
Wniosek		
O uniewinnienie niezasadny wobec wyczerpania przez oskarżonego znamion art. 299§1 kk w zw. z art. 12 kk i to dwukrotnie. Ziściły się więc podstawy do uznania oskarżonego za winnego ciągu przestępstw, o jakim mowa w art. 91§1 kk i do wymierzenia kary 10 miesięcy pozbawienia wolności na podstawie art. 299§1 kk i grzywny na zasadzie art. 33§2 kk.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwiąże o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
3.2.	Zarzut obrazy prawa procesowego, a mianowicie art. 5§2 kpk	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Nie jest przekonująca argumentacja obrońcy odwołująca się do tego, iż oskarżony nie powinien mieć podejrzeń co do przeznaczenia założonych przez niego kont do użytku L. L. (1), a mianowicie dla celów przestępczych. Odwoływanie się przez A. D. (1) do domysłów o celu założenia kont – ochrona środków przed komornikiem, należy uznać jedynie za linię obrony zmierzającą do uniknięcia bądź złagodzenia odpowiedzialności karnej. A. D. (1) wyjaśnia przecieź, iż zna		

L. L. (1) od wielu lat, wie o podobnych działaniach sąsiada 10 lat temu. Podaje, iż L. L. (1) nigdzie nie pracował, a miał pieniądze, dla niego 20 000 zł miało być tak, jakby splunąć, na polecenie L. L. (1) oskarżony wypłacał z rachunku 46 000 zł. Przy próbie zamknięcia jednego z rachunków A. D. (1) dowiedział się o kolejnym rachunku internetowym założonym przy użyciu jego danych i o czynnościach na jednym z rachunków blokujących możliwość jego zamknięcia.

Oskarżony A. D. (1) w sytuacji, kiedy wiedział czym zajmował się L. L. (1) na codzien i jakie działania podejmował 10 lat wcześniej, zgodził się na założenie dwóch rachunków i oddał je, włącznie z kartami, do dyspozycji L. L. (1). Zatem oczywistym jest, iż przewidywał i godził się na ich użycie w taki sposób, jak to uczynił L. L. (1) i inne osoby, a więc do „prania brudnych pieniędzy”. Dodać trzeba, iż kwota, jaką wypłacił na prośbę L. L. (1) oraz zabiegi związane z zamknięciem rachunku wskazują na to, iż założone rachunki były przeznaczone do ukrywania, legalizacji dużych kwot, a nie, jak podawał oskarżony niewiarygodnie w wyjaśnieniach, do ukrywania pieniędzy znajomego przed egzekucją komorniczą, czy dla umożliwienia przelewania przez L. L. (1) dochodów w sytuacji, gdy drugi rachunek miał mieć zajęty przez komornika. Zresztą oskarżony podawał w pierwszych wyjaśnieniach, iż L. L. (1) miał zawsze pieniądze (20 000 zł to drobnotka), a nie wiedział czym się zajmował. Wypłacił na jego polecenie 46 000 zł. Zatem nawet brak szczegółowych informacji od L. L. (1) dla oskarżonego co do pochodzenia i wielkości środków

wpływających na rachunki nie oznacza, iż oskarżony nie mógł przewidywać jakimi pieniędzmi inni będą obracać przy użyciu kont zakładanych przez niego.

Dodać trzeba, iż wysokości kwot wynagrodzenia uzyskanych przez oskarżonego za pomoc w praniu brudnych pieniędzy nie mogą być wykładnikiem tego, do jakich celów i jakie środki były obracane na założonych rachunkach. Ale i tak A. D. (1) uzyskał dużo większe wynagrodzenie (700 zł) niż np. S. D. (50 zł), przez rachunek którego przepływały także kilkuset tysięcy środków, co też przemawia za tym, iż obroty były spore.

Powyższe okoliczności, jak również dobra orientacja oskarżonego co do funkcjonowania bankowości (zakładanie i zamykanie rachunków, debet, wypłacanie pieniędzy z rachunku, kontakty z L. L. (1) w czasie funkcjonowania rachunków) wskazują na to, iż A. D. (1) przewidywał do jakich celów otworzył rachunki i jak duże kwoty (nawet setki tysięcy złotych) mogły być na przy ich użyciu obracane, za czym przemawia np. wypłata 46 000 zł i to jakimi pieniędzmi dysponował L. L. (1) - 20 000 zł to drobnostka). Dlatego też nie przekonują twierdzenia obrońcy o tym, iż, skoro oskarżony nie był dokładnie informowany o tym, jakie środki zostaną ulokowane na rachunkach i wyjaśniał, że myślał, iż L. L. (1) miał na tych rachunkach ukrywać pieniądze przed komornikiem, to nie ma dowodów na to, iż A. D. (1) przewidywał możliwość popełnienia przypisanych mu przestępstw i na to się godził.

Zasadnym częściowo jest stwierdzenie, iż Sąd pierwszej instancji w uzasadnieniu wyroku nie rozważył szczegółowo wszystkich powyższych okoliczności, ale ich wymowa jest tak oczywista, że nie sposób powziąć wątpliwości z art. 5§2 kpk podnoszonych przez skarżącego, do czego miały być przeznaczone rachunki zakładane przez oskarżonego i dla jakich potrzeb L. L. (1) i innych. Analiza powyższych okoliczności przemawia jednoznacznie za zasadnością stanowiska Sądu Okręgowego co do wyczerpania przez oskarżonego znamion strony podmiotowej art. 299§1 kk, zaś podnoszone przez apelującego wątpliwości w tym zakresie są nieuzasadnione.

Dodać jeszcze można, odnośnie świadomości, przewidywalności możliwości popełnienia czynów zabronionych w takiej postaci, w jakiej przypisano oskarżonemu, iż ten rodzaj przestępczości z rolą oskarżonego (słupa) jest typowy w przestępczości gospodarczej i bardzo mocno nagłaśniany w mediach. Dotyczy to m.in. sprawy (...) - u W.. Oskarżony jest osobą, u której nie stwierdzono choroby psychicznej czy niedorozwoju umysłowego. Zatem przyjęć należy, iż posiada, chociażby z informacji dotyczących innych spraw, orientację w zakresie stosunków społecznych i zdolność rozumienia i przewidywania skutków swojego działania. Okoliczności przytoczone wyżej związane ze znajomością z L. L. (1), potwierdzają zatem stanowisko Sądu pierwszej instancji, w zakresie ustaleń strony podmiotowej przestępstw przypisanych oskarżonemu i usuwają wątpliwości w tym zakresie zgłaszane przez obrońcę.

Wniosek	
O zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
Wniosek o uniewinnienie niezasadny, gdyż zebrany materiał dowodowy przemawia za tym, iż oskarżony popełnił przypisane mu przestępstwa. Z okoliczności wskazanych w punkcie 3.2 wynika, iż oskarżony przewidywał i godził się na to, iż założenie rachunków umożliwi przyjmowanie na nich środków płatniczych pochodzących z korzyści związanych z popełnianiem przestępstw i stanowić będzie pomoc dla innych do przeniesienia posiadania tych środków w celu ich legalizacji. Wymownym potwierdzeniem godzenia się na takie skutki, jakie mu przypisano, jest wypłata 46 000 zł i podjęte działania związane z zamknięciem rachunków, które przecież ewidentnie służyły celom wskazanym w treści art. 299§1 kk, czego oskarżony miał świadomość.	

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
4.1.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
nie stwierdzono	

5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Utrzymanie w mocy wszystkich rozstrzygnięć	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Wszystkie rozstrzygnięcia prawidłowe, tak od strony faktycznej, jak i prawnej, a zarzuty obrońcy niezasadne, co wykazano wyżej. Ponadto nie stwierdzono bezwzględnych powodów odwoławczych. Dlatego stosując art. 437§1 kpk Sąd Apelacyjny orzekł, jak w punkcie I swojego wyroku.	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwięźle o powodach zmiany	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia	
5.3.1.1.1.	# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia	
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości # art. 437 § 2 k.p.k.

Zwiężle o powodach uchylenia		
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia		
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
Pkt. 6, 7, 9, 11	Dotyczą przepadku, zwrotu zabezpieczonych kwot, zaliczenia aresztu, kosztów. Nie budzą zastrzeżeń	
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II i III	W punkcie II Sąd odwoławczy zasądził obrońcom należne wynagrodzenie za obronę z urzędu, w tym i obrońcy A. D. (1) adwokatowi A. N. (1) - 738 zł na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze (Dz.U.2015.615 j.t.) oraz § 2, 3 i 4 i § 17 ust. 1 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie

ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U.2019.18 j.t.) za pomoc prawną udzieloną z urzędu w postępowaniu odwoławczym.

Z uwagi na trudną sytuację materialną oskarżonego Sąd Apelacyjny, na podstawie art. 624§1 kpk, zwolnił go od wydatków za postępowanie odwoławcze i od opłaty za to postępowanie.

7. PODPIS

SSA Stanisław Kucharczyk SSA Andrzej Mania SSA Piotr Brodniak

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	oskarżony A. D. (1)		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Punkty 4 A i B (skazanie), 6 (przepadek), 7 (zwrot korzyści majątkowej) , 9 (zaliczenie aresztu), 11 (koszty)		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		

1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego,	

	przepadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana